

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۳۰

م. س. فضلی

از هویت ستیزی تا بحران سازی رساله علمی تحقیقاتی قسمت چهارم

متن مقدس زردشتیان در اوستا:

واژه / منطقه	شرح و ارتباط با پشتون ها
هپته هندو- (Haft Hindu)	به معنی «هفت رود»، منطقه در شرق ایران که شامل حوزه سند می شود، بخشی از قلمرو آریاییان شرقی بوده که مسکن اولیه اقوامی مانند نیاکان پشتون ها دانسته می شود.
سرویتی (Sarayu)	نام رودی است که برخی آن را به رود سوات امروزی در شمال پاکستان ربط داده اند. این منطقه از زیستگاه های تاریخی پشتون ها بوده است.
پرتیه وه (Parotava)	برخی منابع این قوم را با مردم پرتو یا پرتو (= پارت) یکی می دانند که بعدها به شرق و جنوب خراسان و افغانستان رسیدند.
سکا (Saka)	سکاها اقوام ایرانی نژادی بودند که در آسیای میانه، بلخ، و نواحی شرقی زندگی می کردند. پشتون ها گاه با سکاها مرتبط دانسته شده اند.
آریه (Airya)	اصطلاحی برای اقوام آریایی. پشتون ها از نظر زبان شناسی جزو اقوام ایرانی شرقی به شمار می روند.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

سروده فردوسی در شاهنامه:

شرح و ارتباط با پشتونها	نام / منطقه / شخصیت
ناحیه ای در جنوب افغانستان امروزی. رستم، زال و سام اهل این منطقه اند. برخی محققان آن‌ها را نماد اقوام شرقی و نیاکان پشتون‌ها می‌دانند.	زابل / زابلستان
منطقه‌ای که شامل جنوب غرب افغانستان و شرق ایران است. از نواحی تاریخی اقوام شرقی، مانند پشتون‌ها.	سیستان
به عنوان یکی از شهرهای اصلی در داستان‌ها ذکر شده. کابل یکی از مراکز تاریخی پشتون نشین است.	کابل
نام شهر غزنه در افغانستان امروزی. مقر سلطنت غزنویان. بعداً به شدت پشتون نشین شد.	غزنین
مناطق شرقی ایران تاریخی که در بسیاری از نبردها در شاهنامه آمده. محل تلاقی اقوام از جمله آریاییان شرقی و پشتون‌ها.	هند و سند
شخصیت‌های حماسی شاهنامه که در زابل می‌زیستند. در نگاه ملی گرایانه افغان‌ها گاه آنان را به عنوان نیاکان فرهنگی یا اسطوره ای پشتون‌ها معرفی می‌شوند (VI).	رستم، زال، سام

از نگاه زبان شناسی، تعداد قابل توجهی از مصطلحات زبان پشتو ریشه در زبان اوستایی (زبان مقدس زرتشتیان و یکی از زبان های ایرانی باستان) دارند. زبان اوستایی و پشتو هر دو از خانواده زبان‌های ایرانی شرقی هستند، بنابراین تشابهات لغوی فراوانی میان آنها دیده می‌شود.

زبان پشتو، مانند فارسی، جزو زبان‌های ایرانی شرقی است، ولی واژه‌های آن بیشتر به اوستایی و سکایی شباهت دارد تا به فارسی میانه. در برخی موارد، پشتو واژه‌هایی را حفظ کرده که در فارسی مدرن فراموش شده یا تغییر یافته اند. تعداد دقیق واژه‌های اوستایی در زبان پشتو هنوز بصورت دقیق مشخص نشده، زیرا مطالعات زبان شناسی تطبیقی میان اوستایی و پشتو همچنان یک میدان تحقیقاتی باز است. با این حال، براساس تحقیقات زبان شناسان ایرانی و غربی، تخمین زده می شود که حداقل از ۳۰۰ الی ۵۰۰ واژه پشتو دارای ریشه مستقیم یا غیرمستقیم زبان اوستایی هستند (VII). نوت: با توجه به گستردگی توضیحات تاریخی پیرامون موضوعات یادشده، در سه صفحه بالا کوشیده شد تا چکیده‌ای از بیش از هشت منبع در قالب جدول و چند پاراگراف تنظیم گردد، و لست این کتابها در اخیر رساله ذکر گردیده است.

از مطالب فوق نتیجه می گیریم که حتی خود پشتونها نیز مانند دیگران با تقلید ، بتدریج پذیرفته اند که آنان از نظر قومی به «افغان» تعلق دارند و این برداشت در طول تاریخ تکرار و نهادینه گردیده. طوریکه در سطور بالا این واقعیت ها را با اسناد و شواهد ارایه گردید که نام «افغان» در اصل نام یک جغرافیا بوده که در آن جمع غفیری از اقوام با هم میزیستند.

بقیه دارد

دوم - تست جنیتیکی یا DNA پشتونها:...